

Der er ingen, vi ikke kan gøre noget for!

-skriver Inger Christensen i et digt.

Inger Christensens sætning står i skærende kontrast til Frank Jægers vers:

**Liden sol i disse uger.
Februar har gjort os mindre.
Sne som tynger. Is som knuger.
Vi kan ingenting forhindre.**

Men er det rigtigt, at vi ingenting kan forhindre?

Frank Jæger skriver sætningen med henblik på årets gang, som lige nu byder på korte dage med kulde og januar mørke. Og der har Frank Jæger naturligvis fuldstændig ret. Vi kan ikke ændre på årets gang. Vi kan kun vente på lysere tider.

Men dét som er indlysende rigtigt, når vi taler om årstidernes skiften, hvor vi er underlagt kræfter, som vi ikke kan rokke ved, er lige så indlysende forkert, når det drejer sig om at vende en udvikling eller et andet menneskes nød.

”Vi kan ingenting forhindre”, siger vi måske, når det gælder klimaet eller: **”Er jeg måske min brors vogter?”**, kan vi også finde på at tænke.

Hele verden hviler vel ikke på mine skuldre.

Og intet kunne være mere forkert end at give op ved at tænke sådan.

Det er af stor betydning, at vi tør sige fra, der hvor vi ikke mener at kunne stå inde for en udvikling, som er ved at føre os et sted hen, hvor vi ikke ønsker at være.

Det er af stor betydning, at vi prøver at hindre undergang og lidelse og nød. **Vi kan forhindre!** Vi kan i hvert fald prøve. Om ikke andet prøve at forhindre som modvægt mod vores egen resignation og hårdhjertethed.

Så kan det godt være det alligevel ikke går: at det ender med, at vi ingenting kan forhindre, men så har vi da i det mindste prøvet og det er da også noget!

**Lidelse som tynger. Angst som knuger.
Vi kan sammen forhindre,
for der er ingen vi ikke kan gøre noget for, selvom det synes umuligt.**

Annette Hedensted, Præst på Horsens sygehus og Gudenå Hospice